

Bei, og dersom jeg turde antage, at den ærede Forespørgeres Foredrag idag vil indeholde en Opfordring for den ærede Justitsminister til alvorligen paahv at optage de Arbejder, som bestoværrer ere blevne afbrudte til Retspleiens Omdannelse, saa skal Ingen i glæde sig mere end jeg over, at denne Forespørgsel er kommen frem, thi det er kun ad den Bei, der kan gøres noget Væsentligt. Alle de andre Midler, blandt Andet ogsaa det, som den høitærede Justitsminister berørte, som den ærede Forespørger omtalte, kunne maaskee udøve nogen Virkning, navnlig i Begyndelsen, men i Vængden troer jeg ikke, at de ville kunne det. Det kan imidlertid altid være et Forsøg værdt og vil i alt Fald neppe kunne skade, thi jeg troer ikke, at de uheldige Følger, som den høitærede Justitsminister dvælede ved, ville være af stor Betydning. Men det maa gøres klart, at det kun er et Palliativ, kun et Nødmiddel, Midler, der forslaae saare Lidet, men at Hovedsagen er en complet Forandring i det bestaaende Rets-system.

Jeg kom før, mine Herrer, til at nævne Politiforholdene udenfor Kjøbenhavn i Mod-sætning til Politiets Virksomhed i Kjøbenhavn, og det kan da ikke nægtes, at det er en heldig Reform, der er foregaaet med det kjøbenhavnske Politii i Aaret 1863. Imidlertid skylder jeg Sandheden at fremhæve, at der ved Tilstanden i Kjøbenhavn, saaledes som den for Die-blikket er, dog klæber en væsentlig Mangel, og jeg troer, det vil være i sin Orden at bringe det frem under denne Forespørgsel, da Forholdene i Kjøbenhavn spille en saa særdeles vigtig Rolle, ikke blot for denne By, men ogsaa for det hele Land. Denne væsentlige Mangel er Arrestbygningens Tilstand. Det er nemlig givet, at Arresterne i Kjøbenhavn ere altfor saa og altfor smaa i Forhold til det betydelige Antal Arrester, der haves. Det kan maaskee interessere det høitærede Thing nærmere at erfare, hvorledes Forholdene i saa Henseende stille sig. Jeg skal da bemærke, at Arresterne i Kjøbenhavn ere deelte i to Bygninger, den saakaldte gamle Arrestbygning og den nye Arrestbygning; den nye er væsentlig opført efter Cellesystemsprincipet, hvorimod den gamle er indrettet til at op-

tage Fællesarrester. I disse Arrestbygninger tilsammen — jeg taler om begge Bygninger under Et — er der ialt 61 Arrester, hvoraf 24 i den nye Bygning og 37 i den gamle. For nu at bedømme, hvorvidt dette Antal paa nogen Maade kan siges at være tilstrækkeligt, skal jeg tillade mig at oplyse, at i Aaret 1865 har Gjennemsnitsantallet af Arrester været 137 — det største Antal, der nogeninde har siddet paa een Dag, har været 177, og det mindste 96. De Herrer ville heraf see, at der bliver i Gjennemsnit 3 à 4 Arrester i hver Fællesarrest; dette er imidlertid kun gjennemsnitlig; det er en Selvsølge, at Forholdene kunne være saaledes, at dette Tal maa overstrides, og der har f. Ex. undertiden hensiddet 5, 6, 7, ja, stundom endog 10, 12, endog indtil 13 sammen i een Arrest (Hør!). Ja, det er et forfærdeligt Resultat, og den ærede Taler har visselig Ret i, at det er en beklæggelig Tilstand. Arrestreglementet af 7de Mai 1846, som den ærede Taler henpegede til, fastholder som en i den ligefremme Retfærdighed begrundet Forordning, at enhver Varetægtsfange skal være alene. Jeg tillod mig at fremhæve ifjor i denne Sag, at det var saaledes udtalt i Reglementet; men jeg sagde ikke, hvad jeg beder Forespørgeren fastholde, at Reglementet var blevet gennemført overalt i Landet, men jeg sagde kun, at det var foreskrevet saaledes overalt, hvor et Arresthus fra Nytt af opføres eller ombygges. Der findes altsaa og maa i Kjøbenhavns Arrester findes et uforholdsmæssigt stort Antal Arrester i den samme Varetægtsarrest, Personer, vel at mærke, om hvem der endnu ikke er tilveiebragt Bevis for, at de ere skyldige i Brøde. Var det endda muligt at stjæle dem fra hverandre og gjøre en Sondring imellem de mere eller mindre Fordærvede, men det følger tildeels af sig selv, at, netop fordi det er Varetægtsfanger, kan man det ikke, og man nødsages af Hensyn til Pladsen hyppig til at sætte gamle hærdede Forbrydere, der tidligere mange Gange have været straffede, sammen med Personer, der ikke have været straffede, ja, sammen med ganske unge Menneker paa 15 à 16 Aar, der derved efterhaanden indvies i Forbrydelsens Hemmelighed, og det er bestoværrer altfor sandt,